

יום ב' סליחות!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

חידוש האמון

הרב אליהו דסלר כותב שאנשים טועים וחושבים שחוטאים כאן, ונענשים למעלה. והרב הסביר שלא היא, אין 'חטא ועונשו', אלא החטא זה עונשו. כלומר, חוטאים כאן ונענשים גם כאן. והעונש בא לידי ביטוי גם ברגשי אשמה ונקיפות מצפון שמרגיש החוטא.

הדברים נכונים שבעתיים בנושא המעידה בזוגיות. רגשות האשמה שמציפים את בן הזוג שמעיד כואבים מאד, ובמיוחד אם הוא נתפס בקלקלתו. אך הוא צריך לדעת שבן הזוג הנפגע מוצף ברגשות כואבים יותר ולאורך זמן רב יותר, ולכן קשה לו לסלוח. הכאב של הנפגע מתבטא גם בשאלות שחוזרות על עצמן שוב ושוב, וזה דבר טבעי ומוכן. כדי להשיב את האמון, הצד הנפגע רוצה להיות בטוח שהצד השני אכן מתחרט וחוזר בו לגמרי ממעשיו.

לכן, בן הזוג שמעיד יתאדר בסבלנות ויתכונן לחקירות רבות חוזרות ונשנות, ולא יכעס או ירטון בגלל החקירות הללו. ובכל פעם שהוא נשאל, שיענה בגלוי. מובן שזה כואב ומעצבן, אבל זהו חלק מתהליך הריפוי והשיקום. נכון שהוא סובל מחקירה ודרישה זו, אך זהו עוד חלק מהעונש על המעשה, מרירות שתיחרט בזכרוננו ימים רבים ותמנע ממנו לחזור על הטעות.

מאידך, הנפגע צריך להיות טקטי, ולא לחקור בכל פעם מחדש את הסיפור מההתחלה, מכיון שזה מזכיר לפוגע את חטאו ומקשה עליו את חידוש האמון. יוצא שהחקירה החוזרת ונשנית משיגה למעשה את התוצאה ההפוכה. במקום שיתאפשר לפוגע לשכוח ולהתחיל מחדש, הוא מוחזר לנקודת ההתחלה ומתבוסס במקרה שקרה. דבר זה עלול אף לעורר אצלו, חלילה, את הרצון לחזור על כך פעם נוספת.

הרב דסלר כתב דבר דומה לזה בענין אמירת הווידוי, שצריך לאומרו במתון, אבל לא להתעמק בו יותר מדי. הסיבה לכך היא, שאם האדם יעמיק במחשבות על החטא, יש חשש שהוא ייהנה שוב מהמעשה במחשבתו, ונמצא שהווידוי שהוא אומר הופך להיות קטרוב. גם אצלנו ובענייננו, אם בן הזוג חוקר יותר מדי, זה עלול להזכיר לחוטא את הפרטים ויש חשש שהוא ינהנה מזה שוב (לפחות במחשבה), וחלילה יחזור לסורו. צריך לדעת שהרופא הטוב ביותר לדברים מעין אלו הוא הזמן! ככל שעובר הזמן, מערכת השכחה מוחקת את העבר, והחיים חוזרים למסלולם. ואם זה לא עוזר, אז כדאי ללכת לטיפול מקצועי.

פרשת השבוע

מהי ברכה?

פרשתנו פותחת באפשרות בחירה: "רְאֵה אֲנֹכִי נָתַן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה. אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם... וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם..." הקב"ה ברא את עולמו כדי להטיב עם בריותיו "אני אמרתי עולם חסד יבנה". העולם הזה נברא במידת החסד כדי להטיב. אבל, יש כאן כללים, יש כאן הגבלות שגם הם נועדו כדי שהאדם ירגיש טוב ומצוין כאן בעולם הזה.

שני דרכים לפניו - ברכה או קללה. נשים לב להמלצה של הקב"ה במה לבחור. נאמר - "... אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ ... וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ ...". למה שינה הכתוב את המילה כאשר דיבר על ברכה ואמר - "אשר" וכאשר דיבר על הקללה אמר "אם לא"? כאן הרמז וההמלצה נמצאים - לברכה יש אישור - "אשר תשמעו", ולקללה אין אישור - "אם לא תשמעו". כשאדם עסוק בברכה הוא מאושר, כלומר יש אישור למעשיו והרי הוא שלם עם עצמו בין עם הגוף ובין עם הנשמה. לעומתו, העסוק בקללה אינו בשלמות בכלל לכן כתוב - אם לא.

בעולם הזה יש לאדם בחירה חופשית במה לבחור. אבל ישנה גם המלצה בבחירה: כדאי לבחור בברכה! לכן הפסוק מקדים את הברכה לקללה. הרבה אנשים שואלים - מה קורה פה? כל הזמן מאימים עלינו - אם תעשו - ברכה, אם לא - קללה. תנו לנו חופש, למה מפחידים אותנו כל הזמן? נענה לשואלים בסיפור הבא: איש אחד החליט שהוא עולה על ראש הגג להתרשם מהנוף. הוא עמד על קצה הגג והביט למטה, לפתע צעק מישהו מלמטה - הלו, אתה יכול ליפול!!! ענה לו האיש מראש הגג - אל תאיים עלי אל תפחיד אותי...

קוראים יקרים האם האיש שלמטה איים עליו או הזהיר אותו? כמובן שהוא מזהיר. בעולם נברא כח שנקרא כח המשיכה ומי שמנסה להתעלם ממנו ולהתכחש למציאותו בסוף נופל?

כך הם אזהרותיה של תורתנו הקדושה. הקב"ה ברא את העולם לטובתנו. כמו שמספר המדרש: כאשר הקב"ה ברא את האדם הראשון החזירו על כל גן עדן והראה לו את כל היקום והבריאה הנפלאה ואמר לו: כל מה שבראתי לכבודך בראתי, תן דעתך שלא תחריב את עולמי.

בורא עולם הוא כדוגמת אבא שמזהיר את בניו ללכת בדרך הטובה ביותר ולעקוף מכשולים. ישנם הרבה כוחות בטבע שנבראו לטובתנו רק כאשר נדע להשתמש בהם באופן הנכון. החשמל לדוגמה, זה דבר נפלא! אי אפשר לדמיין עולם ללא חשמל, אבל אם לא שומרים על כללי הבטיחות אפשר להתחשמל.

התורה נקראת תורה - מלשון הוראה. ספר ההוראות של היצרן למשתמש בעולם הזה. מומלץ וכדאי מאוד להשתמש בספר הזה כדי שנוכל להפיק את המקסימום, וליהנות בחיים מתוך אושר ושלווה שאותם הבטיח יוצר הכל.

בברכת שבת שלום - אבנר קוזאס

בדיחה

רוכב אופניים מגיע ליד הכנסת ומחנה את אופניו.

שומר בתפקיד ניגש אליו ואומר לו: "סליחה ידידי אתה

לא יכול להחנות פה, כאן עוברים, שרים וחברי כנסת."

עונה לו הרוכב: "אל תדאג שומר יקר אני נועל אותם..."

"אל תספר לאלוקים כמה הצרות שלך גדולות, ספר לצרות שלך כמה אלוקים גדול..."

פתגם השבוע

חוצפה

ב. טון דיבור חד משמעי. כלומר: לא מתנצל, לא מבקש, לא מתחנחן אלא - פוקד! לדוגמא: הילד קילל- לא לומר לו: "אני מבקשת ממך לדבר יפה..." והילד יגיד לעצמו: בקשתך לא נענתה... מילד שמקלל לא מבקשים אלא פוקדים! רוצים שהוא ישן - לא לומר לו "תלך לישון" בלשון תחנונים. אלא בטון חד משמעי. רוצים שהוא יעלה הביתה- לא לומר לו: "נו תעלה כבר..." אלא "תעלה מיד!" הילדים בוחנים מאד את טון הדיבור ולפי זה מחליטים אם לבצע או לא. דוגמא לזה: השכיבה בלילה לישון, ולהעירם בבוקר. בלילה, אין שעת אפס מוגדרת, אין הסעה שנפספס, וגם אין צלצול של ביה"ס. לכן המנגינה שלנו בדיבור מורגשת ולפעמים לוקח שעתיים להשכיב אותם. לעומת זאת, בבוקר ההסעה תברח, הילד יאחר, אז הטונים הם כ"כ ברורים עד שתוך רבע שעה, הילד כבר על הרגלים לבוש עם תיק והולך לבד... איך יתכן שלפני רבע שעה הוא ישן ופתאום הוא צועד לביה"ס? התשובה היא בבוקר הטונים הם ברורים לחלוטין ולכן הם הפעילו אותו לבצע את המשימה.

כדי לבלום חוצפה שכבר נאמרה כלפינו עלינו לפעול במהירות ולא לשתוק, אם לא נענה למתחצף הדבר יתפרש כהסכמה עם מה שנעשה. לכן, עלינו לעצור זאת ע"י אמירת פקודה חד משמעית. לשם כך עלינו לשמור על כמה כללים: **א. לדבר "בגובה העיניים"**. כלומר: לאמר מילים פשוטות וברורות שהילד יבין. לא מילים מסובכות, לא מופשטות, לא כלליות אלא - ממוקדות! למשל- אם הילד היכה את אחיו, לא לומר לו: "תפסיק להיות אליים!" מה זה אליים? ילד לא מבין מילה כזו. או לאמר לו: "תחדל לעשות פרובוקציות..." אלא צריך לומר לילד - "אל תרביץ לאחריך!" מילים ברורות! דוגמא נוספת: "לא לומר לו תהיה ילד טוב!" ואנחנו שואלים מה זה ילד טוב??? כל הורה יתן לזה פרשנות אחרת לפי בעיותיו עם ילדיו. אלא צריך לומר לו באופן ממוקד: "אל תרביץ, תפסיק לצבות, אסור לקלל". ולא מילים כלליות.

סיפור לשבת

דמעות של ילדה

מסופר על הרב דוד הלוי סגל הידוע בכינויו הט"ז שהחליט לעשות תיקון לעם ישראל וגזר על עצמו גלות. הוא הסתובב בערים ובכפרים כשאך אחד לא מכיר אותו וחי מפרוטות לפרנסתו. והנה יום אחד, פגש אותו אחד מתלמידיו, התלמיד קרא לו בהתלהבות: "רבי ומורי!" השתיק אותו הט"ז מיד וביקש שלא יחשוך את זהותו ברבים... והנה באותו הישוב חיפשו "מנקר" הוא ניגש והציע את עצמו לעבודה. הוא התקבל והדבר אפשר לו להמשיך וללמוד תורה במקביל, בשאר שעות היום. לא פעם שהשוחטים היו מתלבטים לגבי הבהמה, הם פנו לרב הקהילה ומכיון שלא היה בקיא מספיק בהלכות שחיטה העדיף ללכת ל"חומרה". לא פעם התמרמרו השוחטים עקב האובדן וההפסד שנגרם להם מכך. פעם אחת עלה ספק לגבי בהמה הביאו השוחטים את הבהמה לט"ז ושאלו את דעתו והרב התיר על פי רמב"ם מכורש ופסק: שהבהמה כשרה למהדרין. שמחו השוחטים ומאז החליטו כי בכל ספק שיעלה, הוא יפסוק להם. יום אחד התברר לרב הקהילה שהשוחטים מתייעצים עם תלמיד חכם אחר והוא פוסק להם. כנהוג במקרה של פגיעה בכבודו של הרב היה הפוגע מנודה ומוחרם למען ייראו ויראו.

הט"ז נענש והוכנס לבידוד במשך שלושה ימים. שמח הט"ז על הגזירה שנגזרה עליו ועל הביזיון שספג הרי זה תכלית התיקון שקיבל על עצמו... והנה הגיעה ילדה ענייה עם עוף בידה אל הרב שיפסוק לגביו. הסתכל הרב ופסק לה - "תגידי לאימא שהעוף טרף!". הילדה פרצה בבכי היא חיכתה שבועיים שאמה תבשל עוף בערב שבת וחלמה לטעום ממנו... הלכה הילדה ובדרך הבחינה בחדר שבו יושב "המנקר המנודה" עליו שמעה מהילדים בשכונה. היא נכנסה פנימה לראותו כשדמעות בפניה, שם לב הט"ז לעוני שבבגדיה ולעוף שבידה, לקח את העוף הסתכל עליו, פנה לילדה ואמר לה: "לכי לרב ואמרי לו שיעיין בספר "טורי זהב" שם ימצא שהעוף כשר!". הילדה רצה עם העוף אל הרב ואמרה לו את שאמר לה "המנקר" הרב בדק, הבין שטעה ופסק: "העוף כשר למהדרין!". איך שהילדה יצאה הבין הרב כי "המנודה" הינו תלמיד חכם והלך לבקש ממנו סליחה ומחילה. לא נותרה לט"ז ברירה והוא סיפר כי הוא הט"ז בעצמו ובכבודו. לשאלת תלמידו מדוע חשך את זהותו וביטל את תכניתו לעשיית תיקון לכלל ישראל? השיב הט"ז: "הגעתי למסקנה כי לא שווה כל עבודת השם בהסתר וצנעה מול דמעותיה של ילדה קטנה..."

(עין חמד)

ניתן להאזין מידי שבוע ברדיו קול ברמה לתוכנית "ביתנו החדש"

92.1FM / 104.3FM / 105.7FM

לרכישת ספרים ודיסקים מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

התקשרו עכשיו - 1599-59-39

להזמנת הספר אליך בדואר עד הבית ניתן ליצור קשר עם קודאק יהלום 02-5370271